

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 8 maja 2020 r.
(OR. en)

7883/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0081(CNS)

FISC 101
ECOFIN 287

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 8 maja 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 197 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY zmieniającej dyrektywę
2011/16/UE w celu zaspokojenia pilnej potrzeby odroczenia niektórych
terminów przekazywania i wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania
ze względu na pandemię COVID-19

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 197 final.

Zał.: COM(2020) 197 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.5.2020 r.
COM(2020) 197 final

2020/0081 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w celu zaspokojenia pilnej potrzeby odroczenia
niektórych terminów przekazywania i wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania
ze względu na pandemię COVID-19**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Pandemia COVID-19 wywołała ostry kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, którego skutki odczuwane są we wszystkich państwach członkowskich. Stanowi poważne wyzwanie dla publicznych systemów opieki zdrowotnej i będzie prawdopodobnie wywierać negatywny wpływ na gospodarkę państw unijnych przez dłuższy czas. Sytuacja ta znacznie zakłóca życie obywateli i funkcjonowanie przedsiębiorstw, którym trudno jest prowadzić działalność przede wszystkim ze względu na ograniczenia wynikające ze środków izolacji w wielu państwach członkowskich.

W świetle tych bezprecedensowych okoliczności pewna liczba państw członkowskich i osób zobowiązanych do przekazywania informacji na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania¹ zwróciła się o odroczenie niektórych terminów przekazywania i wymiany informacji na mocy tej dyrektywy. Konkretnie mówiąc, wnioski o odroczenie dotyczą automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych, których beneficjenci są rezydentami do celów podatkowych innego państwa członkowskiego², oraz o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych³, o których mowa w załączniku IV do dyrektywy Rady 2011/16/UE. Poważne zakłócenia wywołane przez pandemię COVID-19 utrudniają terminowe spełnianie obowiązków sprawozdawczych instytucjom finansowym i osobom zobowiązanym do raportowania podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych oraz negatywnie wpływają na zdolność administracji podatkowych państw członkowskich do gromadzenia i przetwarzania danych.

Sytuacja ta wymaga natychmiastowej i skoordynowanej reakcji na terenie Unii, a także – w stosownych przypadkach – na całym świecie. W tej kwestii warto uwzględnić inicjatywę grupy sterującej Globalnego Forum OECD w odniesieniu do wspólnego standardu do wymiany informacji (CRS) dla raportujących instytucji finansowych, który jest przedmiotem transpozycji do prawa Unii za pośrednictwem dyrektywy Rady 2014/107/UE.

Należy zatem odroczyć termin wymiany informacji o rachunkach finansowych, których beneficjenci są rezydentami do celów podatków innego państwa członkowskiego. Pozwoliłoby to państwom członkowskim na odpowiednie dostosowanie swoich krajowych terminów przekazywania takich informacji przez raportujące instytucje finansowe. Podobnie należałoby przedłużyć terminy przekazywania i wymiany informacji o uzgodnieniach transgranicznych, o których mowa w załączniku IV do dyrektywy Rady 2011/16/UE.

Jednocześnie należy również przypomnieć, że wymiana informacji o rachunkach finansowych, których beneficjenci są rezydentami do celów podatkowych innego państwa członkowskiego, oraz o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych, o których

---

¹ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

² Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.2.2014, s. 1).

³ Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

mowa w załączniku IV do dyrektywy Rady 2011/16/UE, ma kluczowe znaczenie dla zwalczania unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania w Unii. Państwa członkowskie będą potrzebowały dochodów podatkowych do finansowania swoich intensywnych działań mających łagodzić negatywny wpływ środków walki z pandemią COVID-19 na gospodarkę. Zapewnienie sprawiedliwości podatkowej przez zapobieganie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania jest ważniejsze niż kiedykolwiek dotąd. Choć obecny kryzys wymaga dostosowania harmonogramu przekazywania niektórych danych podatkowych, nie powinno to prowadzić do zaniechania działań krajowych administracji na rzecz sprawiedliwego opodatkowania.

Długość okresu odroczenia nie powinna zakłócać ustalonej struktury i funkcjonowania dyrektywy Rady 2011/16/UE. Długość ta powinna raczej być ograniczona, proporcjonalnie do praktycznych trudności spowodowanych tymczasowymi środkami izolacji, których celem jest zwalczanie pandemii.

Ze względu na panującą obecnie niepewność co do dalszego rozwoju pandemii COVID-19 korzystne byłoby zapewnienie możliwości jednego ponownego przedłużenia okresu odroczenia terminów przekazywania i wymiany informacji. Byłoby to konieczne, jeżeli w trakcie części okresu odroczenia lub w całym tym okresie utrzymywałyby się wyjątkowe okoliczności w postaci poważnych zagrożeń zdrowia publicznego spowodowanych pandemią COVID-19, a państwa członkowskie musiałyby wprowadzić nowe albo utrzymać istniejące środki izolacji. Takie przedłużenie nie powinno zakłócać ustalonej struktury i funkcjonowania dyrektywy Rady 2011/16/UE. Powinno ono być ograniczone w czasie, a jego długość – z góry ustalona, proporcjonalnie do praktycznych trudności spowodowanych tymczasowymi środkami izolacji. Przedłużenie to nie powinno wpływać na istotne elementy obowiązku raportowania i wymiany informacji na mocy tej dyrektywy. Powinno ono polegać wyłącznie na przedłużeniu okresu odroczenia terminu spełnienia tego obowiązku, jednocześnie gwarantując, że ostatecznie przekazane zostaną wszystkie informacje.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Od początku pandemii COVID-19 Komisja otrzymała znaczną liczbę pytań i wniosków, co doprowadziło ją do podjęcia pewnej liczby inicjatyw mających na celu łagodzenie skutków kryzysu. DG TAXUD podjęła już w tym względzie pewną liczbę decyzji, głównie w dziedzinie cel i VAT, w celu jak najszybszego rozwiązania problemów lub chociażby rozwiania obaw. Inicjatywy te przedstawiono na stronie DG TAXUD ([reakcja DG TAXUD na pandemię COVID-19⁴](#)).

Proponowana inicjatywa jest spójna ze środkami przyjętymi przez Komisję w celu uwzględnienia obecnych wyjątkowych trudności, z którymi borykają się przedsiębiorstwa i krajowe administracje podatkowe. Jest odpowiedzią na wnioski osób zobowiązanych do przekazywania informacji na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE oraz wnioski państw członkowskich o odroczenie terminów przekazywania i wymiany informacji na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE.

Inicjatywa ta jest również dostosowana do inicjatywy grupy sterującej Globalnego Forum OECD w sprawie CRS dla raportujących instytucji finansowych dotyczącej przedłużenia terminu wymiany informacji z końca września 2020 r. na koniec grudnia 2020 r.

---

⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/covid-19-taxud-response_en

Rada zorganizowała również w dniu 29 kwietnia 2020 r. nieformalne spotkanie z udziałem państw członkowskich, podczas którego przedstawiciele wszystkich państw zgodzili się co do potrzeby odroczenia terminów przekazywania i wymiany informacji na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną przedmiotowej inicjatywy ustawodawczej są art. 113 i 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Większość inicjatyw związanych z harmonizacją lub koordynacją ram prawnych w dziedzinie podatków bezpośrednich opiera się na art. 115 TFUE, podczas gdy podstawę inicjatyw dotyczących podatków pośrednich stanowi art. 113 TFUE. Celem proponowanych przepisów jest zmiana konkretnych terminów przekazywania i wymiany niektórych informacji (dotyczących rachunków finansowych i podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych) z myślą o uwzględnieniu obecnych trudności w spełnianiu obowiązków sprawozdawczych na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE ze względu na kryzys związany z COVID-19. Ponieważ podlegające zgłoszeniu uzgodnienia transgraniczne mogą odnosić się do systemów podatków zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich, obie podstawy prawne są właściwe dla proponowanych przepisów.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest w pełni zgodny z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TFUE. Dotyczy on współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Pewność prawa i jasność stosowania odroczenia niektórych terminów określonych w dyrektywie można zapewnić wyłącznie przez skoordynowane podejście do wskazanego problemu w różnych państwach członkowskich.

• Proporcjonalność

Wniosek polega na dostosowaniu obowiązujących przepisów dyrektywy dotyczących terminów przekazywania i wymiany niektórych informacji, w celu zaradzenia trudnościom, z jakimi borykają się obecnie osoby zobowiązane do raportowania informacji oraz administracje podatkowe ze względu na pandemię COVID-19. Dostosowania nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, jakim jest współpraca administracyjna między państwami członkowskimi. Przewidują one odroczenie terminów, które uwzględnia długość okresu obowiązywania środków izolacji, oraz gwarantują, że przekazane lub wymienione zostaną wszystkie informacje, które zaczęły podlegać zgłoszeniu w trakcie okresu odroczenia.

• Wybór instrumentu

Podstawa prawna niniejszego wniosku (art. 115 TFUE) wyraźnie stanowi, że prawodawstwo w tej dziedzinie może być wprowadzone jedynie w formie dyrektywy.

Proponowana dyrektywa po raz szósty zmienia dyrektywę Rady 2011/16/UE, przy czym wcześniejsze zmiany wprowadzono dyrektywami Rady 2014/107/UE, (UE) 2015/2376, 2016/881, 2016/2258 i 2018/822.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Prawa podstawowe

Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. SZCZEGÓŁOWE OBJAŚNIENIE POSZCZEGÓLNYCH PRZEPISÓW WNIOSKU

W przedmiotowej dyrektywie proponuje się zmiany niektórych terminów przekazywania i wymiany informacji na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE, a konkretnie informacji o rachunkach finansowych, o których mowa w dyrektywie Rady 2014/107/UE, oraz o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych, o których mowa w dyrektywie Rady 2018/822/UE.

Proponowane przepisy dotyczą:

- odroczenia o trzy miesiące terminów wymiany informacji o podlegających zgłoszeniu rachunkach finansowych, tzn. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- zmiany daty pierwszej wymiany informacji o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych, o których mowa w załączniku IV do dyrektywy Rady 2011/16/UE, z dnia 31 października 2020 r. na dzień 31 stycznia 2021 r.;
- zmiany daty początkowej okresu 30 dni w odniesieniu do zgłoszenia uzgodnień transgranicznych, o których mowa w załączniku IV – „Cechy rozpoznawcze” – do dyrektywy Rady 2018/822/UE, z dnia 1 lipca 2020 r. na dzień 1 października 2020 r.;
- zmiany daty zgłaszania „historycznych” uzgodnień transgranicznych (tj. uzgodnień, które zaczęły podlegać zgłoszeniu w okresie od dnia 25 czerwca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.) z dnia 31 sierpnia 2020 r. na dzień 30 listopada 2020 r.

Ze względu na panującą obecnie niepewność co do dalszego rozwoju pandemii COVID-19 w proponowanej inicjatywie zapewnia się możliwość jednego ponownego przedłużenia okresu odroczenia terminów przekazywania i wymiany informacji. Komisja będzie uprawniona do przyznania takiego przedłużenia w drodze aktów delegowanych.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w celu zaspokojenia pilnej potrzeby odroczenia niektórych terminów przekazywania i wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania ze względu na pandemię COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁵,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁶,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Środki izolacji wprowadzone przez państwa członkowskie w celu zwalczania pandemii COVID-19 mają znaczny negatywny wpływ na zdolność przedsiębiorstw i administracji podatkowych do spełniania niektórych z ich obowiązków na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE⁷.
- (2) Pewna liczba państw członkowskich i osób zobowiązanych do przekazywania informacji właściwym organom państw członkowskich na mocy dyrektywy 2011/16/UE zwróciła się z wnioskiem o odroczenie niektórych terminów ustanowionych w tej dyrektywie w odniesieniu do automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych, których beneficjenci są rezydentami do celów podatkowych innego państwa członkowskiego, a także o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych określonych w załączniku IV – „Cechy rozpoznawcze” – do tej dyrektywy⁸.

---

⁵ Dz.U. C z, s. .

⁶ Dz.U. C z, s. .

⁷ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁸ Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

- (3) Wywołane pandemią COVID-19 poważne zakłócenia działalności instytucji finansowych i osób zobowiązanych do zgłaszania uzgodnień transgranicznych utrudniają terminowe spełnianie obowiązków sprawozdawczych wynikających z dyrektywy 2011/16/UE. Instytucje finansowe stoją obecnie przed pilnymi zadaniami związanymi z pandemią COVID-19. Ponadto instytucje finansowe i osoby zobowiązane do zgłaszania uzgodnień transgranicznych określonych w załączniku IV – „Cechy rozpoznawcze” – borykają się z poważnymi zakłóceniami swojej pracy, przede wszystkim z powodu warunków pracy zdalnej ze względu na środki izolacji wprowadzone w większości państw członkowskich. Zmniejszona jest również zdolność administracji podatkowych państw członkowskich do gromadzenia i przetwarzania danych.
- (4) Sytuacja ta wymaga natychmiastowej i skoordynowanej reakcji na terenie Unii. W tym celu konieczne jest odroczenie terminu wymiany informacji o rachunkach finansowych, których beneficjenci są rezydentami do celów podatkowych innego państwa członkowskiego, tak aby państwa członkowskie mogły dostosować swoje krajowe terminy przekazywania takich informacji przez raportujące instytucje finansowe. Należy również przedłużyć terminy przekazywania i wymiany informacji o uzgodnieniach transgranicznych określonych w załączniku IV – „Cechy rozpoznawcze” – do dyrektywy Rady 2011/16/UE.
- (5) Aby określić długość okresu odroczenia, należy pamiętać, że środek ten ma na celu zaradzenie wyjątkowej sytuacji i że nie powinien on zakłócać ustalonej struktury i funkcjonowania dyrektywy 2011/16/UE. W związku z tym należy ograniczyć długość okresu odroczenia, tak aby była ona proporcjonalna do spowodowanych pandemią COVID-19 trudności w przekazywaniu i wymianie informacji.
- (6) Ze względu na panującą obecnie niepewność co do dalszego rozwoju pandemii COVID-19 korzystne byłoby również zapewnienie możliwości jednego ponownego przedłużenia okresu odroczenia terminów przekazywania i wymiany informacji. Byłoby to konieczne, jeżeli w trakcie części okresu odroczenia lub w całym tym okresie utrzymywałyby się wyjątkowe okoliczności w postaci poważnych zagrożeń zdrowia publicznego spowodowanych pandemią COVID-19, a państwa członkowskie musiałyby wprowadzić nowe albo utrzymać istniejące środki izolacji. Takie przedłużenie nie powinno zakłócać ustalonej struktury i funkcjonowania dyrektywy Rady 2011/16/UE. Powinno ono być ograniczone w czasie, a jego długość – z góry ustalona, proporcjonalnie do praktycznych trudności spowodowanych tymczasowymi środkami izolacji. Przedłużenie to nie powinno wpływać na istotne elementy obowiązku raportowania i wymiany informacji na mocy tej dyrektywy. Powinno ono polegać wyłącznie na przedłużeniu okresu odroczenia terminu spełnienia tego obowiązku, jednocześnie gwarantując, że przekazane zostaną wszystkie informacje.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE.
- (8) Z uwagi na fakt, że środki ustanowione w niniejszej dyrektywie dotyczą obowiązków określonych w dyrektywie 2011/16/UE, które w normalnej sytuacji miały zastosowanie w niedługim czasie, niniejsza dyrektywa powinna wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8ab wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu zobowiązania pośredników i właściwych podatników do przekazywania informacji o podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych, w odniesieniu do których dokonano pierwszej czynności służącej ich wdrożeniu w okresie od dnia 25 czerwca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. Pośrednicy i właściwi podatnicy, w stosownych przypadkach, przekazują informacje o tych podlegających zgłoszeniu uzgodnieniach transgranicznych do dnia 30 listopada 2020 r.”;

b) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Automatyczna wymiana informacji odbywa się w ciągu jednego miesiąca od końca kwartału, w którym te informacje przekazano. Pierwsze informacje zostaną przekazane do dnia 31 stycznia 2021 r.”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Odroczenie terminów w reakcji na pandemię COVID-19

1. Niezależnie od terminu określonego w art. 8 ust. 6 lit. b), przekazanie informacji, o których mowa w art. 8 ust. 3a, odnoszących się do roku kalendarzowego 2019 lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego, ma miejsce w ciągu 12 miesięcy od końca roku kalendarzowego 2019 lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego.
2. Jeżeli podlegające zgłoszeniu uzgodnienie transgraniczne zostało udostępnione do wdrożenia lub jest gotowe do wdrożenia lub jeżeli pierwszej czynności służącej jego wdrożeniu dokonano w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. lub też jeżeli pośrednicy, o których mowa w art. 3 pkt 21 ust. 2, udzielili, bezpośrednio lub za pomocą innych osób, pomocy, wsparcia lub porad w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., okres 30 dni na przekazanie informacji określonych w art. 8ab ust. 1 i 7 zaczyna się w dniu 1 października 2020 r.

W przypadku uzgodnień standaryzowanych pośrednik dokonuje pierwszej okresowej aktualizacji zgłoszenia zgodnie z art. 8ab ust. 2 do dnia 31 stycznia 2021 r.

Artykuł 27b
Przedłużenie okresu odroczenia

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego, zgodnie z art. 27c, w celu przedłużenia okresu odroczenia terminów przekazywania i wymiany informacji, o których mowa w art. 8ab ust. 12 i 18 oraz w art. 27a, o maksymalnie trzy dodatkowe miesiące.

Komisja może przyjąć akt delegowany, o którym mowa w akapicie pierwszym, wyłącznie wówczas, gdy w trakcie części okresu odroczenia lub w całym tym okresie utrzymują wyjątkowe okoliczności w postaci poważnych zagrożeń zdrowia publicznego spowodowane pandemią COVID-19, a państwa członkowskie muszą wprowadzić środki izolacji.

Artykuł 27c
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w art. 27b, podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w art. 27b, powierza się Komisji wyłącznie na okres odroczenia terminów przekazywania i wymiany informacji, o których mowa w art. 8ab ust. 12 i 18 oraz w art. 27a.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 27b, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie narusza ona ważności już obowiązującego aktu delegowanego.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym Radę. Przekazując akt delegowany Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
6. Akt delegowany przyjęty w trybie art. 27b wchodzi w życie niezwłocznie i ma zastosowanie, dopóki Rada nie wyrazi wobec niego sprzeciwu. Rada może wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu pięciu dni roboczych od daty powiadomienia o tym akcie. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Radę o decyzji o sprzeciwie.
7. Komisja informuje Parlament Europejski o przyjęciu aktu delegowanego, o wszelkich sprzeciwach wobec niego oraz o odwołaniu przekazanych uprawnień przez Radę.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 maja 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 czerwca 2020 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*